

MONTESORI
COLLEGE ARNHEM

CONTACT Us

inhoudsopgave

SCHOOLJAAR 2010-2011 | NUMMER 5 | MEI 2011

Van de redactie	4
Nieuwsflitsen	5
Wist je dat...?	7
Column Hans Achterberg	8
Jules Jansen	12
Peter vertelt: Van Lingen	16
Medezeggenschapsraad	18
Bij de overburen...	20
Veel te lange column	22
Aagje interviewt...	26
Interview met Sarah Maureau	28

redactie

Marieke Berens
Laurens Heuzinkveld
Willem Bosma

jaarkalender

Kijk voor actuele data op de jaarkalender. Deze is te vinden op onze website: www.montessoriarnhem.nl.

vormgeving

Willem Bosma Mediaproducties
www.willembosma.nl

kopij insturen

Stukjes voor het volgende nummer van het contactblad, dat in juli verschijnt, kun je tot 24 juni via e-mail inleveren bij Laurens (l.heuzinkveld@montessoriarnhem.nl) of in de Tweetbox. Tekst en afbeeldingen niet in één document, maar los van elkaar.

Vandaag in Sesamstraat: het getal 'zes'!

Het aftellen is begonnen...nog een week of zes en de zomervakantie staat op het punt van beginnen. De meesten van ons zullen daar vreselijk veel zin in hebben! Alleen maar leuke dingen doen, op vakantie gaan, feestjes vieren, geen wekker, geen huiswerk/lesvoorbereiding, geen toetsen leren/nakijken en geen leerlingen en leraren om je heen en vooral heel, héél bruin worden; zes weken niet bezig zijn met het Montessori College. Is het gek dat ik daar ergens best tegenop zie? Zes weken is stiekem best lang! Wacht even... zei ik nou alwéér 'zes weken'? Dat is op zich ook goed nieuws, want als ik zes weken zo lang vind, duren de zes weken die we nog les hebben misschien ook wel te lang en dat vind ik dan weer niet zo erg... temeer omdat ik na deeltaak zes (alweer die zes!) misschien ook wel vind dat zes weken vakantie alleen maar heel fijn is!

Tot die tijd is het nog best nog wel druk! De onderbouw is druk bezig om de musical op poten te zetten, de laatstejaars zitten nu middenin hun examens, de eerste- en tweedejaars zijn druk bezig met het op orde krijgen van hun cijfers en het wegwerken van hun achterstanden en dan het personeel nog! De nieuwe klassen moeten worden samengegesteld, Jules is druk aan het puzzelen op de verdeling van alle lessen van het komende jaar en de leraren zijn alweer druk doende om hun voorbereidingen voor het volgende schooljaar te treffen. (toch?)

Dat we ondanks deze drukte nog tijd hebben kunnen maken om dit contactblad in elkaar

te zetten, is bijna knap te noemen. Door het plotselinge overlijden van Max is het geen makkelijke periode geweest op onze school en dat maakte de samenstelling van dit blad er ook niet eenvoudiger op. Jules zal hier in zijn stuk nog verder op ingaan, maar desondanks wil ik hier toch mijn lof uitspreken voor de manier hoe leerlingen, ouders en collega's met de situatie en met elkaar zijn omgegaan. Ik denk dat ik niet alleen voor mezelf spreek als ik zeg dat ik daar veel, heel veel steun aan heb gehad.

Naast het artikel van Jules, kan je lezen over de excursiereizen naar Londen en Parijs, is de rubriek 'wist-je-dat' weer vertegenwoordigd en ook hebben Hans en Peter weer leuke stukken aangeleverd! We komen wat meer te weten over Sarah, maar ook over onze overburen. Sommige rubrieken hebben we, gezien de omstandigheden, deze keer niet voor elkaar kunnen krijgen, maar dat maken we in het laatste contactblad van dit schooljaar goed. Ook vraag ik hier nog even speciaal de aandacht voor de achterkant van dit contactblad! Op 24 juni voert de onderbouw namelijk dé musical op! 's Avonds voor genodigden en 's middags voor alle leerlingen uit de onderbouw. Maar dat is 24 juni pas, dat duurt nog een week of zes.

En daar was 'de zes' weer! Zes keer is scheepsrecht, dus ik nodig jullie van harte uit om nu zes keer het contactblad te gaan lezen... hoewel mijn zesde zintuig toch zegt dat niet iedereen dat zal doen. Evengoed: veel leesplezier en sucZES!

sieraden

Leerlingen van havo-4 hebben voor het vak Kunst Beeldend zelf sieraden ontworpen voor iemand die hen zeer na aan het hart ligt. Het zijn prachtige ontwerpen geworden. Van het ontwerpproces is een boekje gemaakt, waarin leerlingen hun keuzes verantwoorden en de weg naar het resultaat beschrijven. De vijf beste ontwerpen zijn in maart/april tentoongesteld bij Juwelier Goudsmid Punte in de Rijnstraat in Arnhem. Daar bekeken de leerlingen op 14 maart hun geëxposeerde sieraden. Zij mochten vervolgens een kijkje nemen in het atelier waar ze goudsmeden aan het werk zagen. De juweliers Punte en van der Meijden maakten er helemaal een feestje van door aan de twee beste exposanten een prijs uit te reiken, waarbij draagbaarheid en originaliteit voorop stond. De eerste prijs ging naar Rutger de Knecht (het vogelnestje), de tweede naar Arjan Behr (Luctor et emergo). De sieraden zijn nu te zien in hal van de school.

www.juwelierpunte.nl

sportdag onderbouw

Op 18 april werd de jaarlijkse sportdag van de onderbouw gehouden op de velden van V.V.Ostrabeke en O.V.C. '85 in Oosterbeek. De leerlingen werkten een gevarieerd en speels programma af. Docenten liepen met de groepen leerlingen mee. De uitvoering van verschillende onderdelen was in (goede) handen van de leerlingen van havo-4. De dag stond onder supervisie van Martijn, Sophie, Dennis en Marie-José. Het was een bijna zomerse lentedag, dus prima sportweer. De gymsectie had de organisatie goed voor mekaar en de dag liep dan ook op rolletjes. De eerste prijs is bij de eerstejaars gewonnen door pimpelpaars, bij de tweedejaars won indigo de beker. Een sportieve en geslaagde dag!

contactblad op internet

Het Contactblad is ook beschikbaar via onze website. Ga naar www.montessoriarnhem.nl en klik op **Nieuws > Contactblad** voor het nieuwste nummer. Tevens vind je hier eerdere jaargangen. Leuk om nog eens door te bladeren!

archeon

Op 29 april vertrokken 140 eerstejaars in twee bussen naar Alphen aan de Rijn. Daar werd een bezoek gebracht aan het Archeon. De leerlingen maakten daar een soort reis in de tijd. Zij moesten drie tijdvakken van de geschiedenis bestuderen: de tijd van de Jagers en Boeren, de tijd van de Romeinen en de Middeleeuwen. Door mensen uit de oudheid die rondlopen in het Archeon persoonlijk te bevragen, moesten zij vragen uit een boekje zien te beantwoorden. Daarna konden de leerlingen allerlei activiteiten doen, zoals in boomstamkano's varen, vuur maken, een tattoo laten zetten, massage krijgen in een Romeins badhuis, fibula's maken, leren exerceren met een Romeinse soldaat, boogschieten, zwaardvechten, vilt of kaarsjes maken en nog veel meer! Er werd gekeken naar een ridder- en een gladiatorengevecht. De dag stond onder leiding van het team van M&M en Gemma, Tina, Gerda, Bram, Tim en Rita. Het weer was schitterend. Het was een lange, maar leuke en ook leerzame dag.

sportdag derdejaars

Op dinsdag 19 april gingen mavo-3 en havo-3 klimmen op het Sportplein Olympus in Arnhem-Zuid. In de klimhal konden de derdejaars zich uitleven op de zeventien meter hoge klimwand met 58 klimtouwen en een hoogteparcours. De dag stond onder leiding van Marie Jose. Klas 3A, 3B en 3C klommen in de ochtenduren en klas 3D, 3E en 3F vertrokken na het tweede uur naar Arnhem-Zuid. Hoewel soms best spannend, was het voor iedereen een boeiende ervaring. Menig sportieve grens werd opgerekt en hoogtevrees overwonnen.

londen en parijs

Op 21 maart gingen 124 tweedejaarsleerlingen onder leiding van twaalf docenten op schoolreis naar London. De reis was georganiseerd door de sectie Engels in het kader van internationale communicatie. Leerlingen werden ondergebracht in gastgezinnen in de wijk Edmonton Green, een wijk in de buurt van Londen. Natuurlijk werd London uitgebreid verkend, en moest er een flink mondje Engels gesproken worden. Op 7 april reisden ruim 89 derdejaarsleerlingen per bus af naar Parijs. Laat in de avond kwamen zij aan bij het hotel. Onder leiding van de docenten Frans en ouders werkten de derdejaars de volgende dagen aan praktische opdrachten. Ze moesten zichzelf in het Frans redden en allerlei opdrachten in het Frans doen. Het waren prima dagen: veel gelopen, veel gezien, veel plezier gehad en veel opgestoken. Moe, maar voldaan keerde het gezelschap weer terug.

wist je dat...?

Heb je leuke weetjes? Stuur ze naar Laurens of stop ze in de Tweetbox op de balie bij Mens & Maatschappij l.heuzinkveld@montessoriamhem.nl

- Wist je dat Enisa uit 2Q helemaal fan is van K3? (Schattuug)
- Sofie, Lauranne en Luka een nieuwe box hebben bedacht tijdens M&N-toets
- Het mijn droom is dat Justin Bieber in Nederland komt wonen en D.G. met hem gaat trouwen? (D.G. Loves J.B.)
- Het niet is 'enigste'? Eniger dan enig kun je niet zijn. (X Daniëlle)
- Laurens en Gemma cool zijn? (volgens Floyd Mulder)
- Lotte Supheert verborgen talenten heeft?
- Floyd een mooiboy is?
- Annie de Rooij (met brommerpech) bij ons is komen werken?
- Isabelle de Wild te laat op school komt omdat haar kleren niet 'kleuren' bij de BlackBerry?
- We een prijsvraag hebben bedacht?
- Je daar alleen maar de vraag voor moet beantwoorden?
- De vraag is: "Wat is polylauiisme?"
- Je het antwoord kunt mailen of in de tweetbox kunt doen?
- Maud opgesloten heeft gezeten op het heren-toilet?
- Bo thuis op blote voeten door de sneeuw loopt om de post te halen?
- Jurgen Hendrix en Ilja liedjes gaan zingen van Paul de Leeuw?
- Hugo Korsten zeer succesvol heeft meegedaan aan de 'speedherkansing'?
- Marieke al bijna met zwangerschapsverlof gaat? (op 27 mei al!)
- Toen Laura Enderink het doel verdedigde, zij na een tijdje riep: "Oja, je mag met je handen hè?"
- Jitske Versluis en Maartje van Wees voor verkoeling zorgden tijdens de sportdag?
- Rens Jansen weer even deed alsof hij een eerstejaars was? (nog bedankt, jongen!)
- Sybren Bekkenutte onterecht is uitgemaakt voor valsspeler? (sorry!)
- Rens trouwens ook heel goed moppen kan vertellen over boemerangs?
- Tina en Laurens een liedje willen zingen voor Bouwe Bölger?
- Kiki Leenaarts en Paul Maandag een cursus taartbodems bakken gaan volgen?
- Bodie Dantz straks heel mooie tanden heeft?
- Het filmpje van de sportdag waarop team Nonroze 2 te zien is, echt hilarisch is?
- Nik ter Horst verstoppertje speelt achter de stoel?
- Laura van den Bos dit doet in de stoel?
- Mensen die in de week van 13 t/m 17 juni jarig zijn heel tof zijn?
- Boeren leuker zijn dan wespen? (dat dan weer wel!)
- Martijn Hanekamp en Jouean van Beek voor live-entertainment zorgden in de bus?
- Toen Erin Bade ging voorlezen, de mensen tot tranen toe geroerd waren? (van t lachen)
- Jillis Lentjes geweldig gitaar kan spelen?
- Benjamin Hobson vanuit het Archeon bijna met de kano terug moest naar Arnhem?
- Mattie Wandel explosief snoepgoed uitdeelt?
- Krijn van Woesik zelfs gaat sporten met zijn arm in het gips?
- Boow Röttgering enorm veel zin heeft in de laatste PO van M&M?
- Tessa uit 2C een leuke Vlaming aan de haak heeft geslagen?
- Luka Evers echt boeken moet gaan schrijven?
- Jules (onze directeur) zich mag opgeven voor het WK puzzelen?
- Annika Leeuwenkuijl voor heel de klas presentatie-indelingen op het bord mag schrijven?
- Het liedje 'Oops, I did it again' op het lijf is geschreven van tienenspecialist Sybren B?

Een gemiddeld bijlesje economie

Zoals jullie inmiddels al weten ben ik een sportliefhebber. Vroeger heel fanatiek en tegenwoordig neem ik daar helaas wat minder de tijd voor, maar ik vind het nog steeds heerlijk om sport te kijken. Wat veel leerlingen die economie van mij hebben ook weten is dat ik het fantastisch vind om naar reclame op televisie te kijken. En nu komt het; even combineren en..... uit onderzoek is gebleken dat mensen die sportreclames bekijken na het kijken daarna een kwart minder calorieën eten dan mensen die naar andere reclamefilms kijken. Ellen van Kleef, onderzoeker Marketing en Consumentengedrag aan Wageningen Universiteit heeft dat ontdekt. Ze laat in haar onderzoek zien dat sportreclame een positief effect kan hebben op eetgedrag. Nu is voor mij niet helemaal duidelijk wat een positief effect is. Betekent positief hier nu dat mensen slanker worden of dat het effect positief is en mensen dus zwaarder worden? Ik moet helaas bekennen dat bij mij de laatste jaren de kilo's erbij zijn gekomen, dus ik ben wel nieuwsgierig naar haar uitleg. Misschien moet ik dan wel twee keer zoveel of vijf keer in de week een uur sportreclames gaan kijken. Ook sluit Ellen van Kleef niet uit dat het zien van een gespierde man of slanke vrouw de motivatie om af te vallen stimuleert. Wellicht dat veel leerlingen en collega's in die zin dan weer positief gestimuleerd worden als ze mij door de gangen van Montessori College Arnhem zien lopen!

De 137 miljoen(!) vrouwelijke arbeiders in de nationale en internationale productiefabrieken

in China hebben het zwaar. Zij werken in de gevaarlijkste functies, in werkplaatsen vol met stof, giftige gassen en de meesten worden zodra zij ziek of zwanger zijn ontslagen. Een flinke meerderheid van de doorgaans jonge vrouwen raken hun werk kwijt als zij zwanger zijn. Zwangerschappen worden dus verborgen gehouden. Werkgevers zijn verplicht vrouwen 90 dagen vrij te geven als zij in verwachting zijn.

Nederland...52 jaar geleden. Een jonge vrouw, naaister bij de AKU, een fabriek in Arnhem, raakte in verwachting en je raadt het al.....de werkgever vond het beter dat zij stopte met werken! Nog maar 52 jaar geleden! De vrouw stopte met werken en baarde een prachtige zoon en ze noemde hem...Hans. Er is dus nog volop hoop voor de Chinese vrouwen.

Tja, meiden, moeders, oma's, vrouwelijke collega's...ik moet het toch even kwijt. De gemiddelde vrouw geeft in haar leven ongeveer 20.000 euro uit aan schoenen, zo blijkt uit een Brits onderzoek. Vrouwen beginnen gemiddeld rond hun veertiende met die ellende en schaffen gemiddeld zeven paar stappers per jaar aan. In het hele leven komt dat neer op gemiddeld 469 paar! Gemiddeld geven vrouwen volgens het onderzoek zo'n 43 euro uit per paar schoenen. Dat is ruim 300 euro per jaar. Gemiddelde leeftijd vrouw 81 jaar, dus reken maar uit. Het zou natuurlijk te gek worden als jullie al deze schoenen zouden bewaren, maar gemiddeld liggen er toch negentien paar schoenen in jullie kast. "Hans,

wat gebruik je vaak het woord 'gemiddeld' ", zullen jullie natuurlijk denken of hardop zeggen en daar hebben jullie een punt. Misschien hebben jullie het laatst ook in de krant gelezen: een statisticus (een soort mislukte economielaar die gek is op cijfertjes, tabellen enz.) is laatst verdronken in water van gemiddeld een centimeter diep. Dus het gemiddelde zegt natuurlijk ook weer niet zoveel...of toch wel! Ik zal eens stiekem een blik in de kast werpen thuis!

Ook in het Contactblad?

Wil je net als Hans met iets in het Contactblad staan? Meld je dan bij de redactie. Alles is welkom!

Parijs

De reis naar Parijs was zoals elk jaar een hele belevenis. Maar liefst 89 leerlingen uit mavo-3 en havo-3 hebben zich intensief voorbereid op hun trip naar de hoofdstad van Frankrijk. Elke groep had de mogelijkheid aan de hand van keuze- en verplichte opdrachten een eigen reisprogramma samen te stellen. Dit werd uitgevoerd onder leiding van een ouder of docent. Leuk dat velen nieuwsgierig zijn naar de bekende

bezienswaardigheden. Heel wat groepjes van het Montessori College kwamen elkaar tegen in Galeries Lafayette, bij de Eiffeltoren, voor Notre Dame of op begraafplaats Père Lachaise. Iedereen was razend enthousiast: 'Wat mooi, wat groot, indrukwekkend', zijn veel geslaakte kreten. Je zou bijna vergeten dat we de dag ervoor ruim drie uur in de file hebben gestaan en pas om 22.00 bij het hotel waren. De aansluitende lichttoer door de stad heeft veel goed gemaakt. Leuk dat alle groepen snel in de gaten hadden hoe de metro werkt. Een Paris Visite is echt goedkoper dan losse kaartjes. Ons driesterrenhotel was prima, ondanks de ligging aan de Boulevard Péripherique, waar dag- en nachtverkeer overheen gaat. Het ontbijt met cake van vrijdagochtend zullen we ook maar even vergeten; zaterdagochtend is dit ruimschoots goed gemaakt met een overheerlijk Frans ontbijt. Compliment trouwens voor onze twee buschauffeurs, die ondanks alle drukte en hectiek ons veilig heen en terug van Arnhem naar Parijs hebben gebracht. Ik wil alle deelnemers aan de reis hartelijk danken voor hun inzet, enthousiasme en verantwoordelijkheid. Parijs, wellicht voor herhaling vatbaar...maar dan wel vroeg in de ochtend vertrekken.

Mart Hendriks

Vriendschap

Alles kan ik met je delen
Sinds vroeger al samen spelen
Vrienden blijven wij voor het leven
Voor eeuwig zou ik om je geven
Ik zou voor je blijven strijden
In goeie en slechte tijden
Wij houden voor altijd van elkaar
Zelfs al is de tijd zwaar
Onze vriendschap moet blijven bestaan,
Deze mag nooit meer over gaan

X Iris

Zonder titel

Ik voel me als een vogel zo vrij.
Wat was ik in die tijd toch blij.
Maar toen kwam jij,
Jij hebt alles verpest in mij.
Je hebt m'n hele leven verkloot!
Wat ben je toch een stomme idioot.
Ik had je nooit mogen vertrouwen.
Mensen mogen nooit op jou bouwen.
Ik hoef je nooit meer te zien.
Over een hele tijd misschien.

X Floor

Ook in het Contactblad?

Wil je net als Iris en Floor ook in het contactblad staan? Meld je dan bij de redactie. Alles is welkom!

Stage

De tweede- en derdejaarsleerlingen zijn dit schooljaar bezig geweest met de maatschappelijke stage. Dat was bij verschillende organisaties, zoals bejaardentehuizen, kinderopvang, sportclubs, buurthuizen enz. Ze hebben daar veel gezien, gedaan en geleerd! Op woensdag 1 juni zullen de tweedejaars per klas in een presentatie laten zien wat ze hebben gedaan. Op woensdag 15 juni zullen de derdejaars deze presentaties geven. In de brief die leerlingen mee naar huis hebben gekregen, staat meer informatie. Jullie zijn van harte uitgenodigd om deze presentaties uit te nodigen.

Sophie

SPECIALIST IN SPIEREN

Veel pijnklachten worden veroorzaakt vanuit de spieren, door zogenoemde triggerpoints. Deze kunnen zorgen voor zeer hevige en chronische pijnklachten. Denk bijvoorbeeld aan spanningshoofdpijn, whiplash klachten, frozen shoulder, slijmbeurs klachten, RSI, lage rugpijn, ischias en krampen. Ook bij peesklachten als een tenniselleboog of Achillespees ontsteking zijn triggerpoints meestal de oorzaak. Deze klachten zijn, mits goed gediagnosticeerd, goed te behandelen, ook als ze al heel lang bestaan!

Wilt u weten of uw klachten vanuit uw spieren komen? Maak dan een afspraak bij Fysiotherapie De Stimulus:

Graaf Ottoplein 1 te Arnhem
026-44 505 44
info@destimulus.nl
www.destimulus.nl

De Stimulus is een gespecialiseerde fysiotherapiepraktijk voor:

- Diagnostiek en behandeling van myofasciale pijnklachten
- Diagnostiek en behandeling van muziek gerelateerde klachten

Max...

Vrijdags werd ik 's morgens thuis gebeld door Wilma. Ze had een triest bericht. Max te Wie-rik uit het tweede jaar had donderdagmiddag 14 april zelfmoord gepleegd. Dan word je erg stil. Je denkt onmiddellijk aan de ouders en de rest van de familie. Je denkt aan zijn klasgenoten, collegae. Wat een ramp.

Je houdt het niet voor mogelijk dat je een jongen die je twee dagen ervoor nog op het kantoor van Tom en Bo zag praten er niet meer zou zijn. Het is niet te bevatten dat een knaap van 14 jaar tot zo'n besluit kan komen. Ik ben onmiddellijk naar school gegaan. Er was overleg wat er moest gebeuren. Hoe vertellen we het de leerlingen, collegae, hoe vangen we hen op? De groep waar Max in zat werd ingelicht. Dan zie je welke impact dit heeft op zijn klas- en jaargenoten, maar ook op de collegae en de rest van de school. Het valt niet uit te leggen, het valt niet te accepteren. Het enige wat je kunt doen is elkaar vastpakken, troosten, met elkaar praten, samen huilen, ruimte geven aan alle gevoelens die er zijn. Op zaterdag hebben we de school geopend om er, voor iedereen die daar behoefte aan had, voor elkaar te zijn. Op dinsdagmiddag hebben we in een volle aula op een hele mooie en ingetogen wijze afscheid genomen van Max. Zijn vrienden hadden muziek uitgezocht die gedraaid werd bij een door Vincent gemaakte power point. Er werd een brief voorgelezen

van de ouders van Max waarin ze antwoord gaven op vragen die wij (nog) niet konden beantwoorden. Leerlingen lazen een erg mooi gedicht van Annebel voor. Ook ik heb een toespraak gehouden (zie hiernaast).

Het is vakantie geweest. De school draait weer. Er is toetsweek. De examenleerlingen leven naar hun examens toe. Maar het verdriet is er bij leerlingen en collegae nog. Je kunt het ook niet echt afronden. Het verdriet krijgt wel zijn plek. Bij de een gaat dat gemakkelijker dan bij de ander. Als school letten we erg goed op hoe het met de leerlingen gaat. We staan op gepaste momenten in individuele gesprekken en mentoruren stil bij alles wat er gebeurd is. We houden het bespreekbaar. Mocht je als ouder merken dat het minder goed gaat met jullie kind, laat het ons dan weten zodat we samen naar vormen kunnen zoeken om te steunen.

Reageren?

Stuur een e-mail naar j.jansen@montessoriarnhem.nl

“We zijn hier bij elkaar om stil te staan bij de ongelooflijke stap die Max genomen heeft. Toen we vrijdag aan jullie moesten vertellen dat Max een einde aan zijn leven gemaakt had, was er verdriet, stilte, boosheid, onbegrip. Allerlei verschillende gevoelens. Normale gevoelens bij een abnormale situatie.

Dan komen er vragen, maar er zijn in deze situatie geen antwoorden. Waarom doet hij nou zoiets?

Dan komt er spijt en verwijten: ‘had ik maar zus of had ik maar zo’. Maar het besluit dat Max genomen heeft komt nooit doordat jullie iets wel of niet gedaan hebben. Sommigen van jullie weten dat Max geen gemakkelijke jongen was. Niet voor sommige anderen, maar zeker ook niet voor zichzelf. Hij worstelde met zichzelf en uitte dat door bepaald gedrag. Gedrag dat ertoe leidde dat hij vrijwel dagelijks opgeroepen werd. Een van jullie zei al: ‘Ik ga dat missen’. Het hoorde er gewoon bij.

Het was hartverwarmend hoe zaterdag leerlingen, ouders en collegae op school samen kwamen om hun verdriet, verbijstering, boosheid te delen. Het is ook goed dat we hier nu bij elkaar zijn om stil te staan bij wat er gebeurd is.

Lokaal 0.3 blijft tot de meivakantie een plek waar je heen kunt gaan als je daartoe behoefte voelt. Om wat te delen, te schrijven, te overdenken. Het boek en alle andere bijdragen die jullie gemaakt hebben, worden binnenkort aan de ouders aangeboden. Zij stellen jullie troost erg op prijs.

Het blijft ongelooflijk dat een leeftijdsgenoot van jullie zo worstelde met zijn leven, dat hij geen mogelijkheid meer gezien heeft om uit dat dal te komen.

Ik wil graag dat jullie beseffen dat er geen dal is waar je niet uit kunt klimmen. Heb vertrouwen in mensen, zoek steun, praat, laat je helpen.

Het leven bestaat soms uit verdriet; soms is het leven niet leuk. Zoals nu. Dat hoort ook bij het leven. Maar jullie gaan nog zoveel leuke, belangrijke en interessante dingen tegemoet, er is zoveel in het leven wat het leven waard maakt.

Ik wil besluiten met een tekstje van een van jullie dat in lokaal 03 lag en wat ik erg mooi vond.

“Op jonge leeftijd besloten om te ontsnappen aan de wereld. Dat het zover kon komen. Niemand kan zich in jou verplaatsen van hoe jij dacht, hoe jij je voelde. Hopelijk weet je hoe mensen nu achterblijven zonder jou. De hele school heeft verdriet om jou. Zo weet je dat je niet onzichtbaar was op school.”

Van Lingen

In de hal van de school hangt onder het borstbeeld van barones van Limburg Stirum een bronzen plaquette met het volgende Latijnse opschrift:

Piae memoriae F.P.L.C. van Lingen, qui rector curator praeceptor primum gymnasium christianum die octavo decembris MDCCCLXIV in pago Zetten condidit

Vertaald:

Ter zaliger nagedachtenis aan F.P.L.C. van Lingen, rector, bestuurder en leraar van het eerste Christelijk gymnasium dat hij op 8 december 1864 stichtte in het dorp Zetten.

Wat heeft Zetten met Arnhem te maken? Dat zit zo. Op 8 december 1864 werd het eerste christelijke gymnasium in Nederland opgericht in Zetten (Over-Betuwe) door dominee F.P.L.C. van Lingen. De school zou vijftien jaar lang de enige christelijke school voor voortgezet onderwijs in Nederland zijn.

In september 1908 vond de verhuizing van de Betuwe naar Arnhem plaats. Tot de nieuwbouw aan de Utrechtseweg vond de school een onderkomen in de Kastanjelaan 40 (tot 1912) en later op Parkstraat 33. In oktober 1919 werd de toevoeging 'Gymnasium' veranderd in 'Lyceum'.

Voor de bouw van een nieuw schoolgebouw werd een beroep gedaan op de architecten E.J. Rothuizen en F. Wind. In december 1925 werd het gebouw in gebruik genomen. De plechtige en feestelijke opening vond een maand later plaats, op woensdag 6 januari 1926. De school telde toen circa 184 leerlingen, waaronder 38 meisjes.

Van Lingen was dus dominee, grondlegger en rector van het eerste Christelijke gymnasium in Nederland. Dat stond in Zetten, en verhuisde naar Arnhem. Met de fusie in 1983 met de van Limburg Stirum mavo (een meisjesschool) werd school naar hem vernoemd: Van Lingen College. Tot 1997 bleef de school zo heten. Daarna heette het: Gelders College (tot 2002), weer daarna Gelders Mozaïek College (tot 2004) en nu: Montessori College Arnhem.

Nieuwsgierig naar meer?

Leuke ideeën voor 'Peter vertelt' zijn altijd welkom. Lever ze in bij Peter Jetten of bij de redactie.

PLANTAGE **BOOKS & MORE** **MEIJER EN SIEGERS**

CLUBKAART PLANTAGE
www.plantagebooksandmore.nl

**VRAAG DE
CLUBKAART
GRATIS AAN!**

WAAR? BIJ:
PLANTAGE BOOKS & MORE
MEIJER & SIEGERS
VOOR EXTRA
VOORDEEL!

CLUBKAART PLANTAGE
www.plantagebooksandmore.nl

**PLANTAGE BOOKS & MORE MEIJER & SIEGERS
UTRECHTSEWEG 208 • 6862 AX OOSTERBEEK
T: 026 334 10 47 • WWW.PLANTAGEBOOKSANDMORE.NL**

Groeischool, vernieuwende school en een nieuw schoolgebouw

Een school is een organisatie waarin niet alleen personeel maar ook ouders en leerlingen inspraak hebben op tal van onderwerpen*. Daarom is het geen ondernemingsraad, zoals in alle andere sectoren, maar een medezeggenschapsraad. Beetje onhandig is, dat een schooljaar van augustus tot augustus loopt en een MR-jaar het gewone kalenderjaar aanhoudt. Dat zie je eigenlijk alleen aan het jaarverslag. Voor de agenda van de MR maakt het niks uit. Voor het managen van een school, maakt dat wel degelijk wat uit. De leerlingen beginnen immers in augustus/september en dan moeten er voldoende personeel en leer-middelen zijn. Het budget wordt in januari aangepast aan het leerlingenaantal dat op 1 oktober ingeschreven staat. Als school in de groei is dat een aantal jaren achter elkaar best pittig. Die groei is nog steeds de bedoeling, want het huidige gebouw is berekend op zo'n 650 leerlingen. Daar zijn we nu bijna. Een groei-school zijn is spannend. Financieel natuurlijk, maar ook omdat echt groeien betekent dat leerlingen en ouders graag voor 'jouw' school kiezen. Ze kiezen voor wat je te bieden hebt, waar iedereen in de school hard voor werkt en zich met hart voor in blijft zetten. De MR werkt mee aan wat de school wil worden en aan wat ze is; een continu proces waarin de MR de belangen van alle betrokken partijen in de gaten houdt. * MR-onderwerpen: veel wettelijk verplicht (1) maar ook eigen onderwerpen, waarmee je als MR en school accenten kan aangeven (2).

1) Bijvoorbeeld: begroting/jaarrekening, schoolplan, veiligheidsplan, zorgplan, les-sentabel, toelatingsbeleid, overgangscriteria, taakbeleid, ouderbijdrage.

2) Bijvoorbeeld: communicatie, enquêtes, onderwij vernieuwing, maatschappelijke stage.

Voor contact

E-mail naar medezeggenschapsraad@montessoriarnhem.nl. Voor meer informatie/vergaderingen: inloggen via TeleTop (instructies op website van de school bij Ouder > Medezeggenschap).

Londen (1)

Dag 1 Het was eindelijk zover! Waar we al die tijd met spanning op hadden gewacht, gebeurde nu. We moesten om kwart voor negen op school zijn. Eerst gingen we naar de aula om te kijken of iedereen er al was. Later mochten we weer naar buiten, waar het vol stond met ouders en andere leerlingen die ons uit gingen zwaaien. Na een tijdje reden we eindelijk weg. Iedereen was opgewonden en blij! Het was best een lange reis! Maar we kregen onderweg superleuke films te zien. We zijn eerst door België gegaan en daarna door Frankrijk. Toen kwamen we bij de boot in Calais. We hadden eerst nog een pauze. De boot was

net nieuw en supergroot! Er was ook een winkeltje, het zag er best wel luxe uit! Na een tijdje kwamen we aan in Dover en een paar uurtjes later bij het ontmoetingspunt. Bijna alle gastgezinnen stonden al klaar om ons op te halen. Daphne, Tessa, Annika en ik zaten bij superaardige mensen met een klein kindje van vier. Thuis kregen we gelijk te eten: rijst, maïs, gebakken vis en aardappels. Het was best wel lekker!

Dag 2 Alle leerlingen moesten om acht uur bij het ontmoetingspunt zijn. Als eerste hadden we een bustour door Londen. Het was wel jammer dat we een Nederlandse gids hadden, want ze sprak Nederlands en Engels door elkaar. Toen we klaar waren met de bustour, gingen we lunchen in het park met de lunchpakketjes die ons gastgezin had gemaakt. Later gingen we naar Harrow school (een jongenskostschool) voor een rondleiding. Alle meisjes waren blij dat we daar heen gingen. Het is er echt supergroot en je ziet er dus veel jongens lopen. Onze gids vertelde veel, maar volgens mij luisterden alleen de jongens, alle meisjes zochten knappe jongens, ha ha! De meisjes zwaaiden naar de jongens en ze zwaaiden nog terug ook, iedereen was helemaal blij. Toen de rondleiding klaar was, gingen we terug naar onze gastgezinnen. Toen we er waren, kregen we bijna hetzelfde als die dag ervoor te eten, maar dat vond ik niet erg! Als het maar lekker is!

Dag 3 De drukste dag! Als eerst gingen we naar de BBC. We kregen daar een rondleiding. Je mocht niet van alles foto's maken. Je kreeg te zien hoe iets werd opgebouwd voor een show. Toen de rondleiding klaar was, gingen we met de metro naar het Natural History Museum. Eigenlijk was het er best wel saai! Maar er waren ook leuke dingen te zien. Daarna gingen we naar

de London Eye. Daar stond een souvenirwinkeltje. Heel veel kinderen gingen er iets kopen. Toen we eenmaal in de London Eye zaten, ging het snel voorbij. Maar je had een fantastisch uitzicht! Toen we weer op vaste grond stonden, gingen we te voet naar de pub voor een High Tea. Toen we klaar waren met eten en drinken, gingen we naar het theater, waar we naar de musical The Lion King gingen kijken. Maar we waren iets te vroeg, dus we konden in zo'n binnenmarkt dingen kopen. Daarna werd iedereen bij elkaar geroepen. Toen we binnen waren werden we naar onze plekken geleid. We zaten helemaal bovenin, maar toch kon je alles goed zien! De musical was echt heel erg mooi! Na de musical was het inmiddels een stuk kouder buiten. Het was al half twaalf en toen moesten we nog helemaal naar onze gastgezinnen rijden. Ik was blij toen ik die nacht eindelijk op bed lag, maar het was wel een superleuke dag!

Dag 4 's Ochtends moesten we al heel vroeg opstaan, omdat we alles in moesten pakken. We moesten alweer om acht uur bij het ontmoetingspunt zijn. Maar de bus was er nog niet, de bus moest sowieso negen uur stil hebben gestaan voordat hij weer verder kon rijden. We moesten toen nog anderhalf uur wachten. Iedereen ging nog naar de winkeltjes daar in de buurt en deed wat inkopen voor in de bus. Toen de bus er eindelijk was, werd je omgeroepen om in de bus te gaan zitten. De reis duurde alweer superlang! Toen we in Nederland waren, stopten de bussen bij de McDonalds, zodat we daar avondeten konden halen. Bij school was iedereen weer blij om hun ouders te zien. Ik ook, maar Londen was supergaaf! Ik heb een leuke tijd gehad!

Andy Brugman 2C

Pas op! Jullie worden in de gaten gehouden...

behalve deze drie studenten, die ervoor hebben gekozen om anti-kraak te wonen.

Anti-krakers, ook wel de oppassers van het huis genoemd, wonen in een leegstaand huis om er zo voor te zorgen dat het niet door echte krakers zomaar gekraakt wordt. Voordeel is dat ze op deze manier kunnen ze lekker goedkoop wonen en blijft het huis in redelijke staat. Want een huis dat lang leegstaat vervalt, er gaat overal onkruid groeien en voor je het

Tegenover het Montessori-College staat een grote witte villa. Ooit was het een dependance van de school. Nu wonen er twee jongens en één meisje anti-kraak. Jullie hebben deze drie overburen van de school vast wel eens gezien, maar laat ik ze nog maar even aan jullie voorstellen. Koen (21 jaar) studeert voor leraar geschiedenis, Carlijn (24 jaar) studeert interieurarchitectuur en Iggi Jansen (21 jaar) doet op dit moment geen studie.

Zodra je het statige huis betreedt, begrijp je meteen waarom deze mensen hier zo graag wonen. Het is echt enorm groot en je hebt een prachtig uitzicht over de Rijn. De kamers zijn heel groot, één hele woonkamer per persoon, welke student kan nou zeggen dat die zoveel ruimte heeft voor zichzelf? Bijna geen één,

weet is het huis veranderd in een niet meer op te knappen krot. Het is dus essentieel dat er mensen zijn die ervoor zorgen. Anti-kraak wonen klinkt ideaal, maar er zitten ook een aantal nadelen aan verbonden. Mensen die antikraak wonen moeten een contract tekenen waarin staat dat ze ieder moment op straat gezet kunnen worden. Maar daar zijn Koen, Carlijn en Iggi niet zo bang voor. Het drietal zit al twee jaar in de witte villa. Meestal is dit korter als je anti-kraak woont. "De gemeente moet ons minstens een week van te voren laten weten dat we er uit moeten", legt één van de bewoners uit. "Dan krijgen we een garagebox aangeboden om onze spullen in op te slaan. Vervolgens wordt er een nieuwe woning voor ons gezocht, maar dat kan soms een tijdje duren". Als antikraker

is het dus niet handig om veel bezittingen te hebben.

Positief

Nu iets meer over het huis, want het is toch wel uitzonderlijk om hier te wonen. Er is plek voor minstens vijftien mensen, maar er is een wet die zegt dat er niet meer dan drie bewoners in mogen. De reden hiervoor is dat de wc niet overbelast mag worden en het moet brandveilig blijven. Daardoor hebben ze nu ieder een enorme huiskamer voor zichzelf en ook nog veel gezamenlijke ruimtes. Zo is er een pingpongkamer, een aantal logeerkamers en een kamer voor, jawel, schoenen. Als je er toch de ruimte voor hebt. In het gesprek met de bewoners komen er eigenlijk alleen maar positieve dingen naar boven. Ze betalen slechts 195 euro per maand. Hiervoor kunnen ze zoveel gas, water en licht gebruiken als ze willen. Dat is supergoedkoop, helemaal omdat ze een prachtige villa bewonen en je voor een klein studentenhuisje al heel snel het dubbele neer moet leggen. De witte villa is ook een perfecte locatie voor goede feestjes en die worden hier dan ook regelmatig gehouden.

De villa ligt recht tegenover de school. Dit heeft een paar voor- en nadelen. Een groot voordeel is dat de studenten gratis gebruik kunnen maken van de wifi-verbinding van school. Scheelt weer in de kosten. Er is ook altijd wel iets te zien, dus pas op wat je doet op het schoolplein, jullie worden in de gaten

gehouden! Ook vinden ze het leuk dat ze vorig jaar tijdens een examenstunt stroom konden bieden aan de eindexamenkandidaten. Deze drie aardige studenten willen jullie graag nog eens helpen, dus bij deze weten jullie waar je moet zijn als je iets nodig hebt voor nog zo'n geweldige examenstunt. Een nadeel is dat er gehangen wordt voor de voordeur en dat er veel troep voor het huis blijft liggen. "Want jullie blagen van hier tegenover donderen alles maar van jullie af", aldus één van de bewoners. Ook ontvangen ze vaak post die voor de school bestemd is, wat toch wel een beetje irritant is. Tot slot, kraken is sinds kort strafbaar gesteld, dus is het de vraag of het nog wel nodig is dat er mensen anti-kraak wonen. "Dit is zeker zo", zegt Koen. "Het is van groot belang dat een huis bewoond wordt, anders vervalt het helemaal en je hebt altijd wel jongeren die gaan inbreken om binnen te kunnen chillen". Het is een heel mooie oplossing om goedkoper te kunnen wonen tijdens je studententijd. Als Koen, Carlijn en Iggi voorlopig niet uit het pand worden gezet, dan gaat dit een hele mooie zomer voor ze worden, dat is een ding dat zeker is. O ja, zoek Iggi Jansen allemaal even op op facebook, hij zou het leuk vinden om toegevoegd te worden als vriend!

Zit er een journalist in jou?

Heb je allerlei ideeën en wil je die graag delen met de rest, lever ze in bij Laurens of in de Tweetbox. Alles is welkom!

Alles kan, als jij het laat gebeuren!

“9 oktober 2006. Zo, daar ben ik dan; eindelijk op Groot Klimmendaal! En wat heb ik de pest in, zeg! Mijn zogenaamde ‘persoonlijk begeleider’ is zóóóóóóóó niet-leuk. Lau moet verplicht op bed liggen en mag niet alleen naar buiten. Waarom vond ik het ziekenhuis in Doetinchem zo erg, denk ik nu. Ik kan me zo moeilijk voorstellen dat ik het hier naar mijn zin ga krijgen. Nu weet ik wel dat ik hier ben om te revalideren en niet voor de gezelligheid. Maar mag het niet ook een beetje leuk zijn? Dat ik verlamd in een rolstoel zit is al erg genoeg... toch?”

Dit is de eerste bladzijde uit het dagboek dat ik bijhield toen ik opgenomen werd in revalidatiecentrum Groot Klimmendaal in Arnhem, nadat ik op 12 september 2006 een hersenbloeding kreeg. Omdat ik van leerlingen vaak vragen krijg over ‘waarom ik zo loop’ of ‘waarom mijn arm zo raar doet’ vind ik het goed stil te staan bij de gebeurtenis die daarvoor zorgde, wat dit me gekost heeft, maar ook bij wat het mij heeft opgeleverd.

Al denkend en schrijvend, merk ik nu dat ik het toch niet zo eenvoudig vind om hierover op zo’n manier te schrijven dat het niet ‘te zwaar’ wordt, het is immers wel ‘een dingetje’. Het is gelukkig wel ‘mijn dingetje’ en dat geeft me de vrijheid hierover te schrijven op mijn manier... laat ik dan maar beginnen bij het begin...

Het begint als een sprookje: net klaar met studeren en hop-hop de wijde wereld in, op zoek naar ‘wat ik nou wil in dit verdere leven’.

Ik ging wonen en werken op Kreta en daar mocht ik onder andere jongeren begeleiden en entertainen tijdens hun vakantie in (Oh Oh) Cherso(nissos). Een leven met belachelijk lange werkdagen, veel feesten, slecht eten en weinig tot geen slaap werd werkelijkheid. Wat heb ik daarvan genoten!

Tot het moment dat ik ging tennissen met een vriend. In geen enkele sport beleefde ik in mijn leven zoveel plezier als aan het tennissen, dus ik stond weer vol passie (lees: veel te fanatiek spelend, scheldend en schreeuwend) op de tennisbaan bij ons huis in Chersonissos. Erg lang mocht dit echter niet duren, want al na een half uur viel ik verlamd om en bleek ik te zijn getroffen door een beroerte.

In het Griekse ziekenhuis leek het er niet op dat ik het ging overleven; ze konden daar niets voor mij doen en het risico om naar Nederland gevlogen te worden was eigenlijk ook te groot. Toch besloten mijn ouders mij naar Nederland te laten vliegen en uiteindelijk werd ik in een super-de-luxe privéjet (a la The Bold And The Beautiful) naar Nederland gevlogen.

Ik overleefde de vlucht en ik kwam in het Nijmeegse Radboudziekenhuis terecht. Ik knapte langzaam aan weer op en mijn vrienden kwamen elke dag langs. Het leek soms wel een verjaardagsfeestje. Ik hing daar als een soort van Mona-pudding (zo’n hele slappe die instort als je het uit de verpakking haalt) in een rolstoel, maar wel waren er elke

VERVOLG VEEL TE LANGE COLUMN >>>>>

Zo zou ik er bijvoorbeeld van kunnen balen dat ik nooit meer op de tennisbaan kan rennen, maar het maakt me blijer als ik me realiseer dat ik wel kan lopen! Zo vanzelfsprekend is dat (voor mij) immers niet. Oké, ik zou nooit meer dansend in een musical op het toneel staan, maar HALLO!?! Ik kan wel naar het theater gaan om te gaan kijken; hoe leuk is dat?! (Nou Laurens, dat is heel leuk!)

Tijdens een enquête die is afgenomen bij leerlingen stond de vraag "De docent voelt zich beter dan ik." Sommige kinderen antwoordden daarop dat ik mij beter voel dan zij en daar schrok ik erg van. Ik ging hierover met de klas in gesprek, want ik vond wel dat dit opgelost moest worden. Toen ik de vraag aan de klas voorlegde waarom zij de indruk hebben dat ik mij beter voel dan zij, antwoordden ze: "Ja, maar jij bent altijd **vrolijk!** Je bent bijna nooit chagrijnig, dus je voelt je vaak beter dan ik mij voel." Ik slaakte een zucht van opluchting, want ze bedoelden het helemaal niet zoals ik dacht! Gelukkig ziet iedereen dat ik een vrolijk mens ben. Bassie en Adriaan zeiden altijd: "Wat er ook gebeurt, altijd blijven lachen!", en dat is precies wat ik altijd probeer te doen.

Ik heb inderdaad een hoop voor mijn kiezen gehad en ik heb jullie nu in vogelvlucht verteld wat dit is geweest. Dit is denk ik de meest heftige periode in mijn leven (geweest) is en het zou oneerlijk zijn te zeggen dat het eenvoudig is om altijd sterk, positief en vrolijk te zijn. Ook het vechten tegen 'het onmogelijke' (weer kunnen lopen) heeft me regelmatige tot grote wanhoop gedreven, maar ik heb wel geleerd dat het mogelijk is om vooral te kijken naar de dingen die je hebt, in plaats van te kijken naar de dingen die je niet hebt.

Laat ik voorop stellen dat ik alles behalve zielig ben. Ik hoop vooral een inspiratiebron te zijn voor kinderen en volwassenen. Ik probeer te laten zien dat 'bijna alles kan, als jij het laat gebeuren!', en hoe je uit alle slechte, nare en ellendige dingen toch weer het goede kunt

halen. Als je nog vragen hebt, stel ze gerust! Ook zou je een kijkje kunnen nemen op de website die ik maakte, waarop ik uitgebreid vertel over de hele revalidatieperiode. (www.laurensheuzinkveld.com) Nu is het mooi geweest en ga ik me weer bezighouden met allemaal vrolijke, geïnteresseerde en betrokken dingen: het nakijken van de toetsen die de derdejaars gemaakt hebben. Ik hoop dat iedereen een voldoende heeft en dat zou zo maar eens kunnen, want: Alles kan, als jij het laat gebeuren!

Londen (2)

Het afscheid was grappig en chaotisch. Allemaal mensen, ouders en een drukte van jewelste. Nadat de ouders ons hadden uitgezwaaid, voelden we ons als vrije birds op weg naar de United Kingdom. De stopjes onderweg vonden we interessant: de Douglas, lekkere geurtjes, lipcloss...De reis werd al snel wat saai, want 't duurde lang. Bovendien werden er mensen (waaronder ik) wat ziekjes op de boot. Niks gewend die Hollanders, zullen de Engelsen wel hebben gedacht. Maar goed: London here whe come!

Enmaal in London...tjee, wat een grote stad. De voorsteden alleen al lijken net zo groot als Nederland. Toen de eerste nacht...brrr. Wat een buurt, we schrokken. Gelukkig wilden de jongens wel ruilen...wat een helden! Tjalling, Marijn Leon en Tony, onze eeuwige dank. Wat leuk was het op Harrow, de jongens waren niet echt knap, we trokken wel hun aandacht en daar werden ze verlegen van. In het theater... nog nooit zo'n grote gezien als het Lyceum Theatre. Wat was de London Eye gaaaaf! We herkennen veel van London. Buckingham Palace, de Big Ben. Die hebben we allemaal weleens op de televisie gezien. Onlangs met de trouwerij. Je kon precies zien waar we gestaan hebben. Gelukkig is ons tweede gastgezin harstikke leuk! Na een vermoede rit terug waren we toch wel weer blij dat we thuis waren.

Sophie Berendsen 2C

Kleuranalyse en Kleuradvies Figuuranalyse en Kledingadvies

Vriendinnendag? Kom een workshop Kleuradvies, Kledingadvies of Basismake-up volgen!

Een cadeautje voor jezelf waar je de rest van je leven wat aan hebt...

Jacques Perkstraat 7 6824 PM (Paasberg) Arnhem
026-3638700

www.wilmacevat.nl

Verkeersschool Snell.nl

Kies voor kwaliteit en een goede snelle rijopleiding.

Als leerling van het Montessori College Arnhem krijg je bij Verkeersschool Snell.nl ook nog eens een korting van 150 euro op al onze lespakketten. (niet in combinatie met andere acties)

Bel snell.nl 026-3615615 of kijk op www.snell.nl

25

Aagje in gesprek met een belangrijke man

Een pedagogisch conciërge? Ik hoorde iemand zeggen dat wij op school één hebben. Die wil ik interviewen, was natuurlijk mijn nieuwsgierig-aagje-gedachte. Toen ik hem aantrof was hij in gesprek met een politieman. Phoe, zag er wel belangrijk uit. Ja hoor, ik mocht hem wel interviewen. Hij deed toch al honderdtachtig dingen tegelijk. Zijn naam is Tom van Berkel!

A: Hoe lang werk je hier, Tom?

T: Aan het eind van dit schooljaar 25 jaar.

A: Jeetje, wat zorgt ervoor dat je het hier zo lang uithoudt?

T: Hoewel we groter worden nog steeds de kleinschaligheid.

A: Nu dat moeilijke woord...wat is een pedagogisch conciërge?

T: Een pedagogische conciërge houdt zich bezig met opvoedkundige zaken op allerlei gebied. Pubers zoeken grenzen op. Van te laat komen en spijbelen tot en met pesten en gepest worden. Ik heb overleg met de leerplichtambtenaar, maar ook met de wijkagent indien nodig.

A: In wat voor situatie kan ik als leerling bij jou terecht?

T: Dat kunnen allerlei situaties zijn. In situaties zoals hierboven, maar ook als je problemen hebt en je wilt dat kwijt. Dat hoeft niet speciaal bij mij, maar het kan wel. Ik luister en probeer dan samen met jou een oplossing te bedenken.

A: Heb je ook te maken met leraren en ouders als pedagoogchelaar?

T: Uiteraard. Leraren en ik wisselen relevante

informatie uit daar waar nodig en met ouders maak ik een afspraak of zij met mij als ik iets met hun en hun zoon of dochter wil of moet bespreken.

A: Verlang je nog wel eens naar ons oude gebouw in Oosterbeek? Onze leerlingen uit de 1e en 2e hebben dat gebouw niet eens gekend.

T: Dat was echt mijn schooltje. Toen ik daar 25 jaar geleden begon, was het gebouw net vijf jaar oud. Het was echt kleinschalig en ouders waren veel meer betrokken bij de school dan nu. Als we een klusdag op zaterdag organiseerden, kwamen daar vaak wel zeventig ouders op af die allerlei klussen in en rondom de school deden. Ik haalde dan kibbelingen op de markt die we met z'n allen heerlijk op zatten te smikkelen.

A: Wat vind jij de leukste periode of gebeurtenis van het schooljaar?

T: Ik heb niet specifiek een periode in het jaar. De eerste weken zijn leuk, omdat er dan nieuwe leerlingen zijn die het middelbaar onderwijs gaan ontdekken. Ik vind de mentordagen leuk. Ben zelf drie keer naar Ameland, twaalf keer naar de Ardennen, twee keer naar

Antwerpen en als kers op de schooltaart één keer naar London geweest. De eindejaarsvieringen, de diploma-uitreikingen maar ook de personeelsdagen zijn favoriet bij mij. Eigenlijk ga ik elke dag wel met plezier naar school. Mijn vader zei lang geleden: 'Jongen, ga iets doen wat je erg leuk vindt, want je moet het nog heel lang doen.' Op mijn hoge leeftijd heb ik inmiddels ervaren dat dat waar is. Geld is leuk, maar zeker niet het allerbelangrijkste.

A: Nu even over de buitenschoolse Tom. Wat is je lievelingsactiviteit als je niet hoeft te werken?

T: Lekker in onze tuin die op het zuiden aan de bosrand ligt zitten met een lekker Belgisch biertje in de ene hand. En met mijn andere hand aaiend over de rug van Snoopy, onze achttien jaar oude lapjeskat. Die springt altijd meteen op schoot.

A: Als jij met je vrouw uit eten mag (geld speelt geen rol), waar ga je dan dineren en wat bestel je?

T: Wij zijn van de Thai. Bijvoorbeeld Rung vlakbij de Jansplaats in Arnhem is een hele goeie. Ik ben inmiddels in de loop der jaren al vaak uit eten geweest en heb duur en slecht, maar ook goed en goedkoop gegeten. De prijs maakt mij niet zoveel uit, hoewel er natuurlijk grenzen zijn. Het gaat om de kwaliteit van het eten en de sfeer van het restaurant. En natuurlijk met wie je eet.

A: Wat is de meest relaxte plek in huis?

T: Wij wonen in een 'splitlevel'-huis en in het trappenhuis heb ik in een kast een minibar gemaakt. Daar staat een verzameling prullaria en glazen van Heineken en zestien goede en iets minder goede whisky's. Ik ga dan op de trap zitten, proef een tweetal whisky's, kijk naar de Heineken-verzameling en denk dan... hoeveel beter kan een mens het nog hebben?

A: Ik hoorde dat je veel voor War Child hebt

gedaan. Als je nu van de regering en miljoen krijgt om aan goede doelen te besteden, hoe en waarover verdeel je het dan?

T: Dat gaat naar het Tommie Fonds. Nee, grappig, het gaat allemaal naar War Child. Buiten het feit dat ik het een erg goed doel vind, spreekt het me erg aan dat elke cent ook daadwerkelijk naar het goede doel gaat. Alle andere kosten die War Child heeft, zoals huur van hun pand, inrichting en salarissen, worden gesponsord door de gemeente Amsterdam of grote bedrijven door het hele land. Alle mensen die daar werken tot en met de directie toe verdienen een modaal salaris. Je werk bij War Child vanuit een ideologie of je werkt er niet.

A: Heb je onlangs nog een mooi boek gelezen of film gezien waarover je wilt vertellen?

T: De mooiste film die ik gezien heb is Schindlers List. Het verdriet op het laatst dat hij beseft dat hij misschien nog wel twee, drie of vier joden meer had kunnen redden, grijpt me heel erg aan. Alleen op de wereld van Hector Mallot heb ik ook al tien keer gelezen en ik vind het nog steeds een mooi boek.

A: Je hebt een vrije avond en je mag zappen op tv, waar kijk je dan het allerliefst naar?

T: Twee voor twaalf met Astrid Joosten. Goeie quiz, plus dat ik haar een mooie vrouw vind. Herrie met Herman de Blijker en Reimpie. Fantastisch duo die gestrande horecaondernemers weer een nieuwe start geven. Buitenhof, het discussieprogramma op zondagmorgen, hoewel ik wel altijd even kijk wat de onderwerpen zijn. En als laatste Pauw en Witteman.

A: Tot slot, weet je nog een leuke vraag voor jezelf die ik niet gesteld heb?

T: Vindt je jezelf een knappe man? Dat dacht ik wel, ik ben zeer tevreden met mijn goddelijke lijf.

Sarah Maureau, lerares Frans

'Niet alles is Frans hoor'

Wie bent u? Kunt u ons iets over uzelf vertellen?

Ik ben Sara Maureau en ik geef Frans op het Montessori College. Ik ben 29 jaar oud en woon in Nijmegen samen met mijn vriend. Deze zomer (2011) krijgen we ons eerste kindje. Ik vind mijn werk heel erg leuk, ha ha. **Is het allemaal Frans wat bij u de klok slaat?**

Franse naam voor de baby, Franse auto, Franse bulldog?

Ha ha, we hebben geen hond. En we weten al of het een jongen of een meisje wordt. Het is inderdaad een Franse naam, maar ik ga niet vertellen welke. Of het een jongen of meisje wordt willen we ook nog even geheim houden. Maar niet alles is Frans hoor.

Heeft u altijd lerares Frans willen worden?

Nee, niet altijd. Toen ik klaar was met de middelbare school wilde ik eerst dokter

worden. Omdat ik was uitgeloot voor geneeskunde heb ik na het VWO eerst een jaar biologie gestudeerd. Na dat eerste jaar werd ik alsnog ingeloot voor geneeskunde. Ik ben dus eerst met een andere opleiding begonnen, maar toen ik daarmee bezig was bleek het dus eigenlijk toch niets voor mij te zijn. Het paste gewoon niet bij mij. Daarna ben ik Frans gaan doen, maar dat ging niet van de ene op andere dag omdat het totaal iets anders was natuurlijk. Daarom heb ik eerst verschillende bijbaantjes gehad. Ik had dus niet meteen de goede keuze gemaakt.

Op de middelbare school vond ik Frans wel altijd al een mooi vak en een heel mooie taal. Ik merkte dat ik het heel erg leuk vond om met jongeren te werken en daarom heb ik toen gekozen voor een opleiding tot docent Frans. Dat is een goede keuze geweest en ik ben tot nu toe heel erg blij dat ik dat gedaan heb.

En als u niet onderwijst in de schone kunst van de Franse taal, wat doet u dan?

Uhm. Goh, wat doe ik als ik thuis kom? Ha ha ha, het huishouden, strijken, koken. Ik fitness, tenminste dat deed ik, voordat ik zwanger werd. Dat deed ik één keer in de week. Nu zit ik op zwangerschapsgym, het is gym voor allemaal zwangere vrouwen, dat is erg gezellig. Wat ik voor de rest doe...Ik vind het leuk om te lezen en een beetje filmpjes te kijken op de televisie, hahahah.

Is Frankrijk uw favoriete vakantiebestemming? Gaat u in een hotel of met de tent?

Het allerleukste vind ik het om in Frankrijk te gaan kamperen met de tent. En het liefst wil ik zo veel mogelijk van Frankrijk zien. We gaan eigenlijk alleen maar naar Frankrijk. Maar deze vakantie gaan we niet weg, omdat we dan net een baby hebben. We zijn al op veel plekken in Frankrijk geweest. Frankrijk is toch wel het leukst. Vorig jaar zijn we in de buurt van Bordeaux geweest. Daarvoor in de Ardeche, de Provence en aan de Cote d'Azur. Ik vond Cannes en Nice echt heel erg mooi. Parijs al heel vaak en nog wel meer. Ik vind het in ieder geval heel erg leuk om in Frankrijk op vakantie te gaan.

Vindt u het spannend om een baby te krijgen?

Ja, ik vind het wel spannend, het is voor mij de eerste keer.

Is er nog iets wat u leuk vindt om ons te vertellen?

Euhm... nee, eigenlijk niet. Dan is dit het einde van het interview. Ik wil u hartelijk danken voor uw antwoorden en uw tijd. Geniet van uw kraamtijd.

Dag van de Literatuur

Op 17 maart vertrok havo-5 per bus naar Rotterdam om daar onder leiding van Carolien, Katja, Tom en Charles de Dag van de Literatuur bij te wonen. In de Doelen kregen de leerlingen een strippenkaart waarmee zij in verschillende zalen programma's konden meemaken: optredens van schrijvers, signeersessies, fora, cabaret, films van boeken en interviews met schrijvers. Het forum waarin schrijver Arthur Japin zat, trok bijvoorbeeld belangstelling van onze leerlingen. Zij wisten een handtekening van hem te krijgen, Tamar zelfs eentje op haar schouder. Ook lieten leerlingen hun stripboek van Fokke en Sukke voorzien van een persoonlijke cartoon. Yvette maakte het helemaal bij de schrijver Arjen Lubach, omdat zij zijn boek op de lijst had staan en hem zo op school gepromoot had. Havo-5 was erg tevreden over het evenement. Jammer dat deze dag niet eerder in het jaar viel, vonden ze. Het is een prima aanvulling op het literatuuronderwijs. Sommigen gaven aan zo geïnspireerd te zijn door de aanwezige auteurs, dat ze na de examens een aantal boeken willen gaan lezen.

adverteren

WILT U ADVERTEREN IN HET CONTACTBLAD? DAT KAN! HET CONTACTBLAD VERSCHIJNT ZES KEER PER JAAR IN EEN OPLAGE VAN 575 EXEMPLAREN. HET BEREIK IS ECHTER GROTER, WANT NAAST ONZE LEERLINGEN LEZEN OOK HUN OUDERS HET CONTACTBLAD.

ADVERTENTIEKOSTEN PER KEER

Hele pagina : € 50,-
Halve pagina : € 25,-
Kwart pagina : € 12,50

Meer informatie of meteen een advertentie opgeven? Neem dan contact op met Tom van Berkel.

026-3396464 / t.berkel@montessoriarnhem.nl

Ook voor dit nummer van het Contactblad hebben we weer een aantal ondernemers bereid gevonden om een advertentie te plaatsen: Plantage Meijer en Siegers in Oosterbeek, Wilma Cevat met haar Praktijk voor Massage, Spar Van Gorkum in de Oranjestraat (Anhem) en Ron van Maaren van Verkeersschool Snell. Wij proberen het Contactblad kostendekkend te maken en daarbij spelen adverteerders een grote rol. Dus ouders...wilt u adverteren of kent u iemand die mogelijk zou willen adverteren? Neem dan contact op met Tom van Berkel. Adverteren kost een beetje, maar levert heel veel op!

Spar van Gorkum
Oranjestraat 33
6812 CK Arnhem
telefoon (026)44 33 897

SPAR

WAT JE DICHTBIJ HAALT, IS LEKKER...

SCHOOLMUSICAL NAAR EEN IDEE VAN MARCO BORSATO EN ALBERT VERLINDE

Cast:

Floris Mandos

Maud Keereweer

Jesse Keizer

Guigne Verzantvoort

Lotte Supheert

Jürgen Hendrix

Robin Abbing

Léon Ruesink

Sofie Verhoeven

Evita Bouwmeester

Frauke Berentsen

Myrthe Boerma

Daniëlle Gazendam

Hugo Korsten

Ruby Wolsink

Jessie Dekker

Mees van Esveld

Ilana van Duuren

Femke Gesthuizen

Marente Houter

Maarten koning

Amber Leentfaar

Lara Mommersteeg

Dewy Sahabuddin

Tekst: Dick van den Heuvel

Muziek: Mark Kuijpers

www.warchildschoolmusical.nl

Regie en scriptbewerking:

Laurens Heuzinkveld

WAR
child

24 juni 2011

Montessori College Arnhem